

РЕШЕНИЕ

№ 966

гр. София, 21.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав,
в публично заседание на 21.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7516** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], подадена чрез процесуалния му представител адв. Моренов срещу Уведомително писмо изх. № 01-2600/5475 от 26.06.2013 г. на изпълнителния директор на Държавен Фонд „Земеделие”, за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2008 г. В ЧАСТТА МУ, с която е отказано финансово подпомагане по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП) в размер на 6068,72 лева, по Схемите за национални доплащания на площ (СНДП) в размер на 4411,85 лева, по мярка плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони (НР1) в размер на 1564,84 лева и по мярка плащания на земеделски стопани за природни ограничения извън планинските райони (НР2) в размер на 485,82 лева.

В жалбата са изложени твърдения свързани с неспазване на установената форма, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, нарушения на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Конкретно се твърди, че в оспорвания административен акт липсват фактически основания за постановяването му, не са посочени конкретни номера на БЗС, нито площ на БЗС, нито площ на застъпване, което не е отстранено относно всяко конкретно БЗС. Видно от вписаните данни в таблицата към процесното УП са вписани имената на физическо лице, а не на дружеството. Претендират се сторените по делото разноски. В съдебно

заседание жалбата се поддържа от адв. Моренов, който моли да се отмени административния акт в обжалваната му част по изложените в жалбата съображения. Претендират се разноси. Представен е списък на разноските.

Ответникът – Изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ чрез процесуалния си представител юрисконсулт С. намира жалбата за неоснователна.

Административен съд – София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно от представената по делото разписка (л.12), оспорваното УП е получено от жалбоподателя на 09.07.2013 г. От датата на пощенското клеймо поставено върху плика, с който е изпратена жалбата, се установява, че същата е подадена на 16.07.2013 г. Следователно жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена от лице с правен интерес от оспорването в законоустановения срок за оспорване. Разгледана по същество, жалбата се явява ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Наредба № 79 от 01.06.2006 г. за изискванията и реда за акредитация и годишно сертифициране на Разплащателната агенция, със заповед № РД-09-835/20.12.2007 г. и заповед № РД-09-863/25.11.2008 г. на министъра на земеделието, Държавен фонд „Земеделие“ е акредитиран за единствена Разплащателна агенция за Република Б. за прилагане на Общата селскостопанска политика на ЕС. По силата на чл. 26, ал. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, Разплащателната агенция извършва всички плащания на територията на страната от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и от Европейския фонд за рибарство. Съобразно правомощията си установени в чл. 11а от ЗПЗП, Разплащателната агенция приема, проверява и взема решение по заявки за плащане по схеми и мерки за подпомагане на Общата селскостопанска политика и Общата политика по рибарство.

Съгласно чл. 20а от ЗПЗП изпълнителния директор на ДФЗ е изпълнителен директор и на РА. Изпълнителния директор на РА организира и ръководи дейността на РА и я представлява. Предвид изложеното настоящият състав счита, че обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия.

Жалбоподателят [фирма] е подал общо заявление за плащане на площ за кампания 2008 г. с У. 25/290608/23284 и У. 180742, с което е заявил за подпомагане 119 бр. БЗС по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП), с обща площ от 431,7 ха, част от тези БЗС с площ от 287,42 ха са заявени за подпомагане по СНДП, 8,89 ха са заявени за подпомагане по НР1 и 82,38 ха са заявени за подпомагане по НР2. Към заявлението е попълнена и Таблица на използваните парцели 2008 г., където земеделският стопанин сам описва парцелите, които ползва, като посочва номера на всеки блок на земеделско стопанство (БЗС) и землището, където се намира всеки от тях. В съответствие с изискванията на Наредба № 107 от 23.08.2006 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за подпомагане на площ на Министъра на земеделието и горите (отм.), действала към момента на подаване на заявлението, кандидатът е подписал декларации, че ще спазва условията за поддържане на земята в добро земеделско и екологично състояние и че е запознат с условията по схемите и мерките, за които кандидатства за субсидия. По делото са представени черно-бели разпечатки

от карти на БЗС (л.210-268), подписани от представител на дружеството на 21.05.2008 г.

Със Заповед № 45212/02.092.2008 г. на РА е наредено да бъде извършена проверка на място на главен експерт от Технически инспекторат при РА (л. 24-31). Самата проверка е извършена в периода 23.08.2008 г. – 03.09.2008 г. Извършена е проверка на място, за която е съставен контролен лист за проверка на място (л. 32-196). С уведомително писмо изх. № 01-044-644/11.09.2008 г. (л. 197), на дружеството е изпратено копие от съставения контролен лист за извършена проверка на място и същото е било запознато с резултатите от тази проверка. Видно от известие за доставяне *8500000173054* (л. 198), дружеството е получило посоченото УП на 15.09.2008 г., като по делото няма данни същото да е подало възражение против резултатите от извършената проверка на място.

По така подаденото заявление са констатирани и застъпвания, като за установените 18 застъпвания на дружеството е било изпратено писмо изх. № 01-252-306/19.08.2008 г. (л. 276). Към това писмо са приложени и карти на установените застъпвания (л. 277-286). В отговор на това писмо дружеството е подало Декларация за изясняване принадлежността на площи, заявени от повече от един земеделски стопанин от 28.08.2008 г., към която са представени документи за правото на ползване на част от застъпените площи (л. 287 – 294). В резултат на това е извършена процедура за изясняване на застъпванията, като за резултата от тази процедура са изготвени карти на отстранените застъпвания (л. 294- 302).

По подаденото заявление е издадено Уведомително писмо изх. № 1150/25.08.2009 г., подписано от Б. Н. от ДФ „Земеделие“, ОРА Т., обявено за нищожно В ЧАСТТА му, с която е отказано финансово подпомагане и са определени санкции и редукии в общ размер на 12531,23 лева с Решение № 31/28.05.2013 г. по адм.д. № 49/2013 г. на Административен съд Търговище, влязло в сила на 13.06.2013 г. (л 311- 317).

От заключението на приетата по делото и неоспорена от страните СТЕ изготвена от вещото лице С. К., се установява, че при извършените от ДФЗ проверки е установено наличието на двойно заявени площи в 19 от заявените за подпомагане 119 парцела. От застъпените 19 парцела, са заявени по СЕПП – 19 бр., по СНДП – 11 бр., по НР2 – 5 бр. и по НР1 – 5 броя. Първоначалния размер на застъпените площи по СЕПП е 15,47 ха, по СНДП – 11,34 ха, по НР1 – 3,51 ха и по НР2 – 3,68 ха. Недопустимите за подпомагане площи от застъпвания според ДФЗ-РА са както следва: по СЕПП – 8,31 ха, по СНДП – 5,62 ха, по НР1 – 1,18 ха и по НР 2 – 2,53 ха. Недопустимите за подпомагане площи от застъпвания според СТЕ са както следва по СЕПП – 1,8 ха, по СНДП – 1,40 ха, по НР1 – 0,82 ха и по НР 2 – 0,00 ха. Вещото лице е констатирало, че разликата между определения размер на застъпената площ определена от ДФЗ и тази определена от СТЕ е в резултат на обстоятелството, че ответника не се е съобразил с резултатите по представените по делото карти за отстранени застъпвания, а СТЕ е работила по тези карти, като по отношение на всяко конкретно БЗС, вещото лице е изложило констатациите си в аналитичната част на заключението, която настоящия съдебен състав не смята за нужно да преповтаря. Вещото лице е констатирало, че застъпванията в БЗС с №№ 16420-53-13; 35643-66-19; 53535-51-3; 10584-23-19; 10584-24-6; 10584-35-4 и 32473-44-3 са разрешени в полза на жалбоподателя. Вещото лице е установило, че по отношение на БЗС с №№ 16420-111-21 и 10584-23-19, няма съставена карта на разрешени застъпвания, не са представени и договори обхващащи застъпените кадастрални имоти, поради което правилно площите на тези БЗС са

определени като недопустима за подпомагане площ. По отношение на БЗС с №№ 35643-9-1, 35643-11-1-1, 35643-11-1-2, 35643-62-7-1, 35643-62-7-2, 35643-63-44, 78166-2-17, 78166-2-18, 78166-2-19, 78166-3-18 и 46735-39-8, вещото лице е констатирало, че за тези застъпвания са издадени карти на разрешените застъпвания, разрешени в полза на жалбоподателя, но в обжалвания административен акт, същите не са разрешени в негова полза, тъй като административният орган е приел, че по отношение на тези БЗС няма представени документи установяващи правото на ползване на дружеството. От поясненията на вещото лице се установява, че ако се приеме, че застъпванията са правилно отразени в УП, то тогава процента наддекларирани площи, както и размера на недопустимите за подпомагане площи би бил същия като този определен от ДФЗ в процесното УП. Настоящия съдебен състав не кредитира заключението в частта му, в която се съдържат правни изводи, а именно по отношение на заявеното от вещото лице, че към 2008 г. в националната нормативна база не е имало задължение за кандидатите да представят документи установяващи правото на ползване на съответното БЗС.

Условията и реда за финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания на площ за кампания 2008 г. нормативно са установени в Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) и Наредба № 107 от 23.08.2006 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за подпомагане на площ на Министъра на земеделието и горите (отм.). Съгласно чл. 2, ал. 2 от Наредба №107/2006 г. (отм.), земеделските производители кандидатстват за подпомагане с подаване на общо заявление за подпомагане.

По силата на чл. 30, ал. 2, т. 2 от ЗПЗП проверка за допустимост на земеделските площи се извършва въз основа на електронна база данни за ползваните земеделски земи, които се съдържат в Системата за идентификация на земеделските площи /СИЗП/, което е част от Интегрираната система за администриране и контрол /И./. Съгласно чл. 43, ал. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, административната проверка се извършва посредством Интегрираната система за администриране и контрол /И./, чрез съпоставяне на вписаните в заявлението данни с данните от системата за регистрация на кандидатите, заявленията за подпомагане и системата за идентификация на земеделските парцели. Обхватът на тази административна проверка включва: проверка за допустимост на кандидата, проверка за допустимост на земеделските площи, кръстосани проверки между данните в заявлението и отделните регистри и кръстосани проверки между данните в отделните заявления за наличие на едни и същи площи, декларирани от повече от един земеделски производител /в този смисъл чл. 24, ал. 3 от Наредба № 105/22.08.2006 г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на И./.

Съгласно чл. 37 от ЗПЗП, И. включва административни проверки на подадените заявления за подпомагане и проверки на място. Административните проверки включват проверки за допустимостта на площите, които се осъществяват чрез кръстосване на заявените земеделски площи с данните в регистрите на И.. Възможни са две хипотези, първата е тази, при която по заявлението на кандидата не е извършена проверка на място, какъвто е настоящия случай. В този случай заявените площи се кръстосват с външен регистър наречен „слой площи подходящи за подпомагане”. Когато е извършена проверка на място, кръстосаната проверка протича чрез съпоставка на площите, декларирани в заявлението, с тези от проверката на

място.

Разпоредбата на чл. 26а от ЗПЗП предоставя възможност на Разплащателната агенция да извършва проверки на лицата, които ползват схемите и мерките за подпомагане на Общата селскостопанска политика. Проверките, предвидени в чл. 24 от Наредба № 105 от 22.08.2006 г. са два вида: административни проверки и проверки на място. Относно втория вид следва да се има предвид, че се извършват не на всички заявления, а въз основа на анализ на риска само на най-малко 5 % от подадените заявления за подпомагане, като се извършват чрез: инспекция на земеделското стопанство и методи за дистанционно наблюдение. От представените по делото доказателства включително от приетата по делото СТЕ, се установява, че по процесното заявление за кампания 2008 г. са извършвани проверки на място.

С оспорения в настоящото съдебно производство акт – Уведомително писмо изх. № 01-2600/5475 от 26.06.2013 г., в обжалваната му част, е отказано финансово подпомагане по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП) в размер на 6068,72 лева, по Схемите за национални доплащания на площ (СНДП) в размер на 4411,85 лева, по мярка плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони (НР1) в размер на 1564,84 лева и по мярка плащания на земеделски стопани за природни ограничения извън планинските райони (НР2) в размер на 485,82 лева.

Като правно основание за отказа по СЕПП е посочен чл. 43, ал.3, т.4 от ЗПЗП – кандидатът е заявил площи, които не стопанисва, като размерът на недопустимата площ е определен чрез проверка на място съгласно заповед № 45212 от 25.08.2008 г. в размер на 7,51 ха. На следващо място е посочено и основанието на чл. 43, ал.3, т. 5 от ЗПЗП, когато за една и съща площ са подадени две или повече заявления и застъпването на площи не е отстранено, те се изключват от допустимата площ. В случая размера на останалата застъпена площ е установен на 4,84 ха. На последно място е посочена разпоредбата на чл. 24, ал.1 от Регламент (ЕО) № 796/2004 г. на комисията (отм.) – размерът на недопустимата площ, установен чрез кръстосаните проверки, включително тази, за която е установено застъпване и кандидатът се е отказал и/или не е предоставил документи доказващи правното основание за ползване – 3,47 ха.

Като правно основание за отказа по СНДП е посочен чл. 47, ал. 2, т.4 от ЗПЗП – кандидатът е заявил повече площи от установените при проверката по чл. 47, ал.1 от ЗПЗП със заповед № 45212 от 25.08.2008 г. в размер на 10,20 ха. На следващо място е посочено и основанието на чл. 47, ал. 2, т. 6 от ЗПЗП, когато за една и съща площ са подадени две или повече заявления и застъпването на площи не е отстранено, те се изключват от допустимата площ. В случая размера на останалата застъпена площ е установен на 2,55 ха. На последно място е посочена разпоредбата на чл. 24, ал.1 от Регламент (ЕО) № 796/2004 г. на комисията (отм.) – размерът на недопустимата площ, установен чрез кръстосаните проверки, включително тази, за която е установено застъпване и кандидатът се е отказал и/или не е предоставил документи доказващи правното основание за ползване – 3,07 ха.

Като правно основание за отказа по НР1 е посочен чл. 12, т. 1 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г. – кандидатът е заявил по - големи площи в сравнение с реално ползваните от него, като размерът им е установен при извършена проверка на място със заповед № 45212 от 25.08.2008 г. - в размер на 1,44 ха. На следващо място е посочено и основанието на чл. 12, т. 4 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., когато за една

и съща площ са подадени две или повече заявления и застъпването на площи не е отстранено, те се изключват от допустимата площ. В случая размера на останалата застъпена площ е установен на 1,18 ха.

Като правно основание за отказа по НР2 е посочен чл. 12, т. 1 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г. – кандидатът е заявил по - големи площи в сравнение с реално ползваните от него, като размерът им е установен при извършена проверка на място със заповед № 45212 от 25.08.2008 г. - в размер на 1,60 ха. На следващо място е посочено и основанието на чл. 12, т. 4 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., когато за една и съща площ са подадени две или повече заявления и застъпването на площи не е отстранено, те се изключват от допустимата площ. В случая размера на останалата застъпена площ е установен на 0,04 ха. На последно място е посочена разпоредбата на чл. 24, ал.1 от Регламент (ЕО) № 796/2004 г. на комисията (отм.) – размерът на недопустимата площ, установен чрез кръстосаните проверки, включително тази, за която е установено застъпване и кандидатът се е отказал и/или не е предоставил документи доказващи правното основание за ползване – 2,50 ха.

В таблица № 1 (л. 19) неразделна част от процесното УП е посочено името на физическо лице – П. К. Б.. В последното съдебно заседание е представена поправена таблица № 1 (л. 351) съдържаща името на дружеството [фирма]. По отношение на тази таблица следва да се има предвид следното: по никакъв начин не се установява, че тази таблица изхожда от органа издал оспорваното УП, като редът за поправка на очевидна фактическа грешка е изчерпателно разписан в разпоредбата на чл. 62, ал.2 от АПК. Няма данни тази процедура да е била проведена по отношение на процесното УП и неговите приложения. Ако органа намира, че е допусната ОФГ в приложената към процесното УП таблица, то последната следва да бъде поправена по реда на чл. 62, ал. 2 от АПК, каквато процедура в настоящия случай не е проведена поради което представената „поправена” таблица в последното съдебно заседание е неотносима към предмета на спора. От събраните по делото доказателства действително се установява, че е допусната техническа грешка в Таблица № 1 по отношение изписване името на кандидата. От съдържанието на посочената таблица обаче (декларирана площ, схема, общ размер на недопустимата площ по отделните схеми и оторизирана сума) може да се направи категоричен извод, че приложената към УП таблица № 1 се отнася за заявените за подпомагане площи от жалбоподателя и допуснатата ОФГ не влияе на законосъобразността на обжалвания административен акт, като последната може да бъде поправена по реда на чл. 62, ал.2 от АПК.

В оспорваното УП не са посочени заявените от жалбоподателя БЗС и по отношение на кои от тях, на какво основание и в какъв размер е определена недопустимата площ.

Прегледът на проведената административна процедура показва, че администрацията действително не е изпълнила задълженията си, визирани в чл.чл. 26, 28, 34, 35 и 36 от АПК, тъй като не е дала възможност на жалбоподателя да участва в отделните етапи на административното производство. Фактите и обстоятелствата, които са от значение за спора, не са били служебно изяснени от административния орган. Нарушени са били и основни принципи на административния процес, регламентирани в чл. 12 и чл.

13 от АПК за достъпност, публичност и прозрачност, последователност и предвидимост.

Съдебната практика и теорията обаче са константни, че процесуалните нарушения в административното производство, са съществени само ако са се отразили на правилността на крайните фактически и правни изводи на административния орган (в този смисъл решение № 8218 от 11.06.2013 г. по адм.д. № 2242/2013 г. на ВАС, IV отд.). Преценката за това е свързана и с изследване на материално-правните предпоставки за получаване на финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания.

Материално-правните предпоставки за получаване на финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания са следните: бенефициентът да е земеделски производител, да ползва земеделски площи в определен размер, земеделските площи да са допустими за подпомагане, да поддържа земеделските площи в добро земеделско и екологично състояние - чл. 39 - 43 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/.

Съгласно чл. 32, ал. 1 ЗПЗП кандидатите за подпомагане подават до териториалните структури на Разплащателната агенция заявление за подпомагане по образец, като ал. 5, т. 2 предвижда, че министърът на земеделието и храните определя с наредба образците на заявленията и изискванията към тях за отделните схеми и мерки за подпомагане по Общата селскостопанска политика. В настоящия случай това е Наредба № 107/23.08.2006 г. (отм.) за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за подпомагане на площ, в която е показан образец на Общо заявление за плащания на площ 2008. В наредбата се съдържа и Инструкция за попълване на общото заявление за плащания на площ 2008. Неразделна част от общото заявление е таблицата с използваните парцели, която съдържа данни за всички парцели, обработвани от заявителя, като на база обективизираните в нея данни се определя размерът на субсидията. Таблицата се състои от две части - данни за идентификация на парцела и схеми за подпомагане. Съгласно показания образец в първата част от таблицата има различни полета, в едно от които следва да се посочи основание за ползването на имота - попълва се цифров код за видовете основания, описани в Приложение 3 от Инструкцията. В Таблицата на използваните парцели 2008 г., попълнена от жалбоподателя, същият е вписал като основание за ползване на заявените площи относно БЗС с №№ 35643-9-1, 35643-11-1-1, 35643-11-1-2, 35643-62-7-1, 35643-62-7-2, 35643-63-44, 78166-2-17, 78166-2-18, 78166-2-19, 78166-3-18 и 46735-39-8 кодове 1, 2, 3, 4 – собственост/съсобственост, договор за аренда, договор за наем и споразумение за ползване по чл. 37в от ЗСПЗЗ като за някои парцели е посочил едновременно три кода, а за други - само единият или два от тях.

При извършената проверка за установяване на коректността на подадените заявления Разплащателната агенция е установила двойно заявени площи, във връзка с което е изпратила на бенефициента "уведомително писмо за площи, заявени от повече от един кандидат". В писмото е указано да се представят налични документи, доказващи право на ползване на описаните застъпени площи - нотариален акт, решение на Поземлена комисия (ОСЗ), скица на имота, протокол за въвод във владение, договор за аренда, договор

за съвместно ползване, декларация от собственика на земята ведно с копие от нотариален акт, в случай на неформална договореност или други документи, доказващи право на ползване. В декларацията за изясняване принадлежността на двойно декларираните площи жалбоподателят заявява, че потвърждава ползването на парцелите и представя като документи установяващи правото му ползване – договор за аренда със С.И.Г. О., [населено място] и договор за аренда на земеделски земи със [фирма], [населено място]. От приетата по делото СТЕ се установява, че на жалбоподателя са били признати като допустими за подпомагане площите, за които е представил документ установяващ правото му на ползване и това са БЗС с №№ 35643-66-19; 53535-51-3; 10584-23-19;10584-24-6;10584-35-4 и 32473-44-3. По отношение на БЗС № 35643-63-44 вещото лице не е отговорило еднозначно дали за заявените площи има представен договор, тъй като първо е посочило, че по делото е представен договор, обхващащ застъпените кадастрални имоти, а след това, че „СТЕ счита, че дори да има част от застъпването, което попада в кадастрален имот, за който жалбоподателят не е представил документ за право на ползване”.

Вещото лице е установило и по – голям размер на застъпената площ от първоначално установената по отношение на БЗС № 35643-62-7-2, като вместо първоначално установената застъпена площ от 1,52 ха, административният орган е приел застъпена площ от 1,53 ха.

И двата посочени БЗС (35643-63-44 и 35643-62-7-2) с обща площ от 0,12 ха са заявени за подпомагане по СЕПП и СНДП. Обжалваният административен акт в тази му част е законосъобразен, тъй като дори да приемем, че неправилно е приета за недопустима площта от 0,12 ха, то последната е в такъв размер, че няма да се отрази на крайната констатация на административния орган. В съответствие с чл. 51 от Регламент (ЕО) 796/2004 (отм.), ако по отношение на група култури декларираната площ, превишава площта, определена в съответствие с член 50, параграфи 3 и 5 от настоящия регламент, помощта се изчислява въз основа на определената площ, намалена с двойния размер на установената разлика, ако тази разлика е по-голяма от 3 % или от два хектара, но не повече от 20 % от определената площ.

В инструкцията към Наредба № 107/2006 г. е посочено, че документите за правното основание за ползване на земята не трябва да се прилагат към заявлението, но трябва да са на разположение на бенефициента и да бъдат предоставяни на контролните органи на разплащателната агенция при поискване, като изрично е подчертано, че от 2008 година ще се изискват документи за правно основание за използваната земя. Наред с това, съгласно подаденото от жалбоподателя Общо заявление за плащания, същият изрично се е задължил да съхранява документите, доказващи основанието за ползване на земеделските парцели, с които кандидатства за субсидия, за поне пет години от годината на кандидатстване. В настоящия случай предвид констатираното застъпване РА е изисквала тези документи от дружеството, което чрез упълномощения си представител е представило документи по отношение само на посочените по – горе БЗС, независимо от вече поетото задължение да ги представи при поискване. Но тъй като процедурата цели изясняване принадлежността на застъпените площи, само по себе си

обстоятелството, че площите са разрешени в полза на дружеството – жалбоподател, не означава, че същите следва автоматично да бъдат възприети като такива с изяснена принадлежност към площите, обработвани от [фирма]. Неслучайно с уведомителното писмо до бенефициента е изискано представяне на документи за право на ползване - критерият, по който се изяснява принадлежността на такива площи е наличието на документ, на което това ползване е основано. Независимо, че след спазване на процедурата по разрешаване, застъпването е отстранено в полза на жалбоподателя, това не освобождава последния от задължението му във всеки един момент да представи документите за право на ползване, декларирани като налични още в Общото заявление за подпомагане - Таблица за ползваните парцели. В случая по отношение на застъпената площ от 8,31 ха (4,84+3,47) по СЕПП, 5,62 ха (2,55+3.07) по СНДП, 1,18 ха по НР 1 и 2,54 ха по НР 2 жалбоподателят не е представил такива документи (в този смисъл Решение № 1021 от 20.01.2012 г. на ВАС по адм. д. № 13539/2011 г., IV о.) . В поясненията на вещото лице от съдебно заседание се установява, че процента на недопустимите площи и размера на недопустимите площи посочени в обжалваното УП би бил същия ако се приеме, че застъпванията са правилно установени.

Обстоятелствата и резултатите от извършената проверка и констатираните застъпвания изрично са посочени като основание за отказа в процесното УП. Констатациите по представения контролен лист не се оспорват и в настоящото производство, единствено са наведени доводи за допуснати нарушения на административно производствените правила. В настоящото производство не са посочени и представени конкретни доказателства от жалбоподателя, опровергаващи констатациите обективирани в обжалваното УП. Обратното се установява от представените по делото доказателства. С определението за насрочване на делото в открито с.з., АССГ е дал указания на жалбоподателя относно носената от него доказателствена тежест, включително за доказване, че заявените от него площи са допустими за подпомагане.

Не се спори, че жалбоподателят е земеделски стопанин, който стопанисва земеделска площ, включена в системата за идентификация на земеделските парцели и в този смисъл отговаря на изискванията на чл. 41 ЗПЗП. В съответствие с чл. 43, ал.3, т.4 и т. 5 от ЗПЗП, разплащателна агенция намалява размера или отказва плащане по СЕПП когато кандидатът е заявил площи, които не стопанисва и когато за една и съща площ са подадени две или повече заявления и застъпването на площи не е отстранено. Разплащателна агенция намалява размера или отказва плащане по схеми за национални доплащания, когато кандидатът е заявил повече площи от установените при проверката по чл. 47, ал.1 от ЗПЗП (чл. 47, ал.2, т.4 от ЗПЗП) и когато за една и съща площ са подадени две или повече заявления (чл. 47, ал.2, т. 6 от ЗПЗП). В съответствие с чл. 12, т.1 и т. 4 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г. за условията и реда за прилагане на мярка 211 „Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони” и мярка 212 „Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони”, изплащането на финансова помощ може да се намали

или откаже, когато се установи, че земеделският стопанин е заявил по-големи площи в сравнение с реално ползваните от него и когато за една и съща площ са подадени две или повече заявления и спорът между засегнатите кандидати не е разрешен.

От приетите по делото заключения на вещото лице и представените доказателства, не се установи, че процесните площи заявени за подпомагане са допустими за подпомагане, а други доказателства, жалбоподателят не ангажира. При липса на такива доказателства, съдът следва да приеме, че две от материално-правните предпоставки за получаване на финансово подпомагане не са се осъществили, а именно, че тази площ е допустима за подпомагане и, че се стопанисва.

Административния орган в съответствие с установеното, е приложил правилото на чл. 51 от Регламент (ЕО)796/2004. Така определените суми от административния орган мотивирали отказа му за финансово подпомагане на кандидата като земеделски стопанин по СЕПП, СНДП, НР1 и НР 2 са определени при съобразяване с изискванията на европейското и националното законодателство.

Тези мотиви определят и обхвата на съдебния контрол за материалната законосъобразност на отказа на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция в обжалваната му част. С оглед установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав намира, че административния орган правилно е приложил материалния закон при изчисляване на допустимата за подпомагане площ, респ. размера на дължимата се субсидия.

При извършената служебна проверка по чл. 168, ал. 1 от АПК и с оглед изложените в жалбата доводи за немотивираност на административния акт, настоящият съдебен състав намира, че в Уведомителното писмо в тази му част изрично са посочени правните и фактически основания за постановения отказ, като същият е издаден след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за преценката на основанията за допустимост на подпомагането. Неоснователни са доводите за немотивираност на административния акт, с оглед установената практика в административното производство мотивите към административния акт да бъдат излагани в съпътстващите документи, съставени в това производство и предхождащи издаването на административния акт. В този смисъл е и Тълкувателно решение на ОСГК на ВС № 16/1975 г.

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 36 състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], подадена чрез процесуалния му представител адв. Моренов срещу Уведомително писмо изх. № 01-2600/5475 от 26.06.2013 г. на изпълнителния директор на Държавен Фонд „Земеделие”, за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2008 г. В ЧАСТТА МУ, с която е отказано финансово подпомагане по Схемата за

единно плащане на площ (СЕПП) в размер на 6068,72 лева, по Схемите за национални доплащания на площ (СНДП) в размер на 4411,85 лева, по мярка плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони (НР1) в размер на 1564,84 лева и по мярка плащания на земеделски стопани за природни ограничения извън планинските райони (НР2) в размер на 485,82 лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: